

Tutkulu Sözler Seromonisi

– ADEM EFİLOĞLU · 14 Ağustos 2009

Sana adadığım kelimeleri aldım sessize

Böylece

Kimse ağlamadı

Kimseler yas tutmadı ardından...

Işıklar küf kokan mahzenlerde eridi/söndü

Istıraplar kuşatırken kıyılarımızı

Elimizde patlamamış mermiler gül deseninde

Ağlayan çocukların gözlerinde dilenen şefkat

Ne vakit çalar kapımızı

Ahlar..eyvahlar..içimizde ki sızı

Ne vakit diner

Bilmiyorum.....

Düşlerimde düşüne düştüğüm;

Düş/me peşime

Benim kanım volkan

Benim kanım zehir

Benim kanım bulaktı yıllarca

Acıyı şerbet niyetine içerken

Öğüttük sevdayı taş değirmenlerde...

Sana vurduğum kelimelerde öldüm sessizce

Böylece

Kimse ağlamadı

Kimseler yas tutmadı ardından...

Yorgunum acıyı sırtlanmış bedenim bitap

Her eksik cümle benim , her yarım kalan sözcük ben

Ufukta sönüyor akşamın matemini solurken vakit

Oysa ! Ne heybetim vardı bindiğim son atımda

Patlamayan bombalar uyuşurken parmaklarımda

Kesilen soluğum aykırı yaşamıma son nefes..siz!

Düşlerinde düşüme düştüğün;

Düş/se peşime
Senin kanın zemzem
Senin kanın ab-ı hayat
Senin kanın aktı damarlarımda yıllarca
Acıyı şerbet niyetine içerken
Büyüttük sevdayı hesapsız/kitapsızca...

Sana tutuştüğüm kelimeleri çaldım sessizce
Böylece
Kimseler sormadı
Kimseler anlamadı, olmadı farkında...

Varlığına kurduğum senli cümlelerimin
Her satırı sabır , her satırı tutku..
Tutku ki ,
Adresine güvercin kanatlarında mektuplar uçurduğum
Sabır ki ,
Gecelerimde kirpiklerimi erittiğim uykusuzluğum
Emek ki ,
Çocuk ağzı cümlelerimde anlattığım öksüzlüğüm

Düşlerimde düşünce düştüğüm
Düş peşime
Benim kanım ateş
Benim kanım volkan
Senin kanın
Ruhunda söndüğüm zemzem...

adem efiloğlu / bir garip ademoğlu